

[Justitsministeren.]

og hele denne store Sag under alle Omstændigheder skulde bringes for Højesteret, saa maatte Anklagemyndigheden ogsaa paaanke Sagen for de frifundne Bankraadsmedlemmers Vedkommende. (*Korsgaard*: Aldeles ikke!). Det behøves ikke, siger det ærede Medlem; jeg tror imidlertid, at de Myndigheder, som her har truffet Afgørelse, har mere Erfaring og Indsigt i dette Spørgsmaals Afgørelse end det ærede Medlem. Og jeg mener derfor, at det Angreb, som det ærede Medlem her har ført frem imod Anklagemyndigheden, er ganske uberettiget, ogsaa i dette Tilfælde.

Jeg skal dernæst henvende nogle Ord til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen, som varmt talte Viggo Knudsens Sag — i Fortrykket er han kaldt Vig Knudsen, han hedder imidlertid Viggo Knudsen, og det er vel rigtigt, at vi kalder ham ved hans Navn — idet det ærede Medlem mente, der var gaaet urimelig haardt frem imod ham.

Jeg skal oplyse, at dette ikke er Tilfældet. Viggo Knudsen er ved Vestre Landsrets Dom af 23. Oktober 1929 idømt Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 20 Dage for to Gange at være udeblevet fra Session. Ved Aarhus Kriminalret blev han den 13. August 1930 idømt Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 40 Dage for tredje Gang at være udeblevet fra Session. Efter Indstilling fra Sessionen blev han overført til civilt Arbejde. For ikke at møde hertil er han nu ved Aarhus Kriminalret idømt 6 Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fangekost, og denne Dom har Viggo Knudsen appelleret.

Af den første Straf paa 20 Dage afsønde Viggo Knudsen kun 5 Dage, idet han etablerede Sultestrejke og derfor blev løsladt sidst i November 1929. Han blev ikke hensat til Afsoning senere, fordi man vilde afvente Udfaldet af Sessionen. Ogsaa Straffen paa de 40 Dage blev stadig udsat, fordi man vilde afvente, om han vilde protestere imod at udføre civilt Arbejde.

Der er altsaa vist meget stor Langmodighed overfor Viggo Knudsen, men denne unge Mand vedbliver ihærdigt at trodse Loven, og saa bliver det nødvendigt at vise ham, at Loven er over ham som over os alle. Det er godt nok at sige, at han er Idealist — jeg betvivler ikke, at han er det —, men ogsaa Idealister maa rette sig efter Loven. Der staar i nogle Love, at de ikke gælder for Færøerne, men jeg har ingen Lov set, hvor der stod, at den ikke gjaldt for Idealister. Hvis man, fordi Loven ikke stemte med ens Idealer, kunde

lade være med at rette sig efter den, er jeg bange for, at Idealiteten vilde antage en saadan Karakter, at Lovene meget sjældent blev fulgt. Nej, ogsaa Idealister maa rette sig efter Lovene. De har Ret til ad forfatningsmæssig Vej at arbejde for, at Lovene ændres, men de har ikke Ret til at trodse Lovene og at overtræde Lovene. Naar de gør det, rammer Lovens Arm dem.

Det er let nok for Mennesker, som er over Værnepligts-Alderen, at opfordre de unge til at nægte at opfylde deres Forpligtelse til at møde paa Session og til at gøre civilt Arbejde, naar de ikke vil gøre militært, fordi de er saa gamle, at de ikke kan blive udsat for noget i den Retning. Men det er ikke rigtig samvittighedsfuldt at opfordre de unge, som eventuelt skal staa inde for det overfor den straffende Retshaandhævelse, til at trodse Lovene. Det gør mig ondt at se, at en Statsembedsmand, som er Medlem af dette høje Ting, har talt paa en saadan Maade, at han støtter disse lovtrodsende Anskuelser. Det ærede Medlem maa dog huske paa, at han derved paadrager de unge Mennesker, som følger hans Opfordring og Anvisning, et tungt Strafansvar, som det kan være meget sørgeligt for dem at komme til at bære. Det tror jeg er, hvad jeg har at bemærke til det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen i Anledning af hans Bemærkninger til mig.

Det ærede Medlem Hr. Bomholt har fremsat nogle Bemærkninger om Adgangen til at faa fri Proces, som skal blive overvejet.

Dernæst bad det ærede Medlem, om Justitsministeren vilde se med Velvillie paa de Forslag, der er fremkommet vedrørende en Omlægning af Retskredsene i Ribe Amt.

„Det af Dommer Esmann fremsatte Forslag er af en saadan Karakter, at det maa kunne danne Udgangspunkt for en Løsning, der ikke generer lokale Interesser.“

siger det ærede Medlem. Ja, det kan i hvert Fald ikke genere de lokale Interesser, som det ærede Medlem nærmest er sat til at varetage.

Om selve Sagen skal jeg sige, at efter at Dommer Frost i Gjørding-Malt Herred den 30. April 1931 afgik ved Døden, har Justitsministeriet overvejet Mulighederne for en Omordning af denne Retskreds og særlig for en Sammenlægning af Retskredsen med Retskreds Nr. 87: Ribe Købstad med videre. Ribe Retskreds havde efter Folketællingen i 1930 17 071 Indbyggere, Gjørding-Malt Herreds 21 529 Indbyggere, og den sammenlagte Retskreds vilde saaledes blive paa 38 600 Indbyggere. Esbjerg Byraad